

[Johs. Christiansen.]

meri, eller hvad det nu kaldes af de 2 udkommende Hovedstadsblade. I en Tid, hvor store og omfattende civile Genopbygningsopgaver kræver Løsning, og hvor Erhvervslivet bogstaveligt hungrer efter Arbejdskraft, er og bliver det et rent sagligt Lovgivningsanliggende at søge den Tid, hvori de værnepligtige holdes inde, afkortet mest muligt. Efter en løselig Beregning vil vort Forslag betyde en Besparelse paa ca. 18 000 Arbejdsmaaneder, svarende til ca. 450 000 Arbejdsdage, for hvert Hold værnepligtige, saa jeg kan ikke se, at noget Forslag skulde være mere sagligt underbygget end dette.

Saaledes som Arbejds- og Produktionsforholdene ligger, er det min Opfattelse, at mange, mange i dette Land vil være vel tilfredse med, at denne Sag ordnes nu, det vil sige inden denne Samling slutter. Jeg benytter da ogsaa meget gerne Lejligheden til at takke for den store Interesse for Tjenestetidens Nedsættelse, der efterhaanden viste sig under Udvalgsbehandlingen; den var knapt saa fremtrædende, da vi begyndte Arbejdet i Udvalget. Efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen er fremkommet med, er det vel ikke helt ubilligt af mig at gøre opmærksom paa, at de ærede Ordførere med Undtagelse af den radikale ved første Behandling var villige til at forlænge Loven, som den var. Men lad nu dette ligge. Jeg er altsaa villig til at takke for den Interesse, som efterhaanden har vist sig, og som nu forhaabentlig giver sig Udslag paa den Maade, vi har ønsket det.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for den foreliggende Indstilling.

Paul Holt: Vi fra vor Side har altid givet Udtryk for, at vi ønsker den bedst mulige Ordning af vort Forsvar, og vi ser hen til Forsvarskommissionens Arbejde med Forventning, idet vi haaber, at der vil opnaas et Resultat, som vi kan være tjent med. Nu er det imidlertid fra alle Sider erkendt, at en midlertidig Ordning maa gennemføres, inden Forsvarskommissionens Forslag vil kunne ophøjes til Lov. Det forekommer mig, at det er at foregribe denne endelige Ordning, naar det fra radikal Side er blevet foreslaaet at nedsætte de indkaldte Tjenestetid til 9 Maaneder. Spørgsmaalet om Tjenestetiden er et rent sagligt Spørgsmaal, og vi synes derfor, det maa være nødvendigt at afvente den saglige Undersøgelse, som maa til, før man kan tage en Afgørelse heraf.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen i sit Indlæg for et Øjeblik siden ikke mente, at man egentlig behøvede at afvente en saadan saglig Undersøgelse, og det gør, at vi føler os noget utrygge ved det ærede Medlems Behandling af hele dette Spørgsmaal. Ved flere Lejligheder har det ærede Medlem jo givet Udtryk for en Indstilling, som forekom os i høj Grad at minde om den Indstilling, man tidligere har mødt hos hans Parti vedrørende Forsvarets Ordning. Det ærede Medlem har i denne Sag fremført Synspunkter, som tydeligt peger i Retning af, at vi igen skal ind i den gamle Strid angaaende vort Forsvar. Vi vil uendeligt beklage, hvis vi skal tvinges ind i en saadan Strid, men det ærede Medlem giver Udtryk for Meninger, som peger i Retning af, at denne Strid er uundgaelig, og det bliver da et Spørgsmaal, om den ikke skulde tages med det samme. Hele denne Sag har jo i de tidste Dage været omspundet af et Net af Rygter. Vi, der ikke har siddet i Udvalget, kan jo ikke med Sikkerhed udtale os om, hvad der er foregaaet, men vi har da forstaaet, og det er ikke blevet modsagt fra nogen Side, at der atter er blevet ringet med Valgklokkerne. Det er jo sket nogle Gange, og paa et eller andet Tidspunkt bliver det Alvor, og vi har en Fornemmelse af, at denne Time nærmer sig. Det lader ikke til, at Afgørelsen falder i Dag, men det forekommer mig, at med den Tale, det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har holdt, lægges der op til et Valg i en ikke alt for fjern Fremtid. Vi vil derfor mene, at det havde været rigtigt at tage denne Kamp nu. Det er et stort Spørgsmaal, som det danske Folk maa tage Stilling til. Man maa tage Stilling til, hvorvidt man ønsker, at vi virkelig for Alvor skal have en Forsvarsordning, en reel Ordning, eller om vi skal have en eller anden af disse daarlige Ordninger, som vi tidligere har haft.

Der er jo foruden Forsvarssagen ogsaa det andet Spørgsmaal, som har været fremme i den sidste Tid, og som ogsaa tvinger sig ind paa os, nemlig det sydslesvigske Problem. Der kunde saaledes have været god Grund til at tage et Valg nu i Forbindelse med det forestaaende Landstingsvalg. Men det ser altsaa ikke ud til, at dette vil blive Tilfældet.

Vi ser saaledes paa det, at den i Betænkningen foreslaaede Ændring betyder en Forringelse af det oprindelige Forslag. Vi mente, det var saglig rigtigt, at den højtærede Forsvarsminister fik den af ham begærede Bemyndigelse gældende for et Aar, og da vi